

K. 513/853.
Nagy-Kövös nov. 22. 1853.

Kedves Domokos!

Ha nem csatlakozom, s tevélye várakozni válassza
fiókomban. S ez nem sok, legalább nem oly sok,
mintha meg megannyi volna. Oká - hogy okot
is mondjak - az, mert leginkább szivedet dolgoztam,
bóhat kioldit horkan mellyetnek végei be kell
vannom, hogy alapodon horkajut jólhasak. S ez
nygyszerű, vkuak, vagy legalább kopak aantely,
nek, meggyája. Kelgesb kiforgásom az lehet,
hogy maglamban annyj, levelet kaptam
minderianet, mellyekre válasszom kelles val,
na, hogy inkább hagyjam, halakoztam egy
napot máj napra, s egykora sem feletem.
De megf. nek kellem, s vagy két napot csupa
levélrabbat küldök, hogy közeleghemnek valakora
elég legyen tere.

Ebből azonban az követkese, mintha
mindig kedvesen veletérek az annyj robot,
ha válasszolék, - a világot se. A fenakbichkel
nem jó indulatom kiarzat akarom palástolni, s az
farkos veszejeimet járjint.

Ujdenegot, mi a gepeni világra erdekel
bitna, épen nem irharok; és ez csabakom
uscunque egőregetek ragyunk - annyj az en
geox. Miretek arint ad prapudatum.

Az „arcávia-fete” jó is, rossz is. Jó, mert elég könnyű
nyen foly, rossz mert nem sagathat meg nemely
gyermekereget, a mi vick helyet jótalja benne. Mond
tam a nés nemtam: az a genve meg nem meggy.
Az a krispin, az a korloj fujás, a büvöske-nyugjaj

! valahány minden

nem annyira elcsúszott, mint aljasok. Képeket művelty
 keverkedésben, ide, a nieder komisch-ba, de minden
 esere nében itt egy a stép-nek a pickein jaini,
 hogy az ember fia de ne doppensen. A rongyos
 kabát lyukain a légget huzalgeini abfordinnu, vagy
 legalább is az felkeltleri, hogy az ember nem a
szájával, hanem szőnjék valamely egyéb vörsével
befel.

A stereomi dal már székesültebb, a forma
 jó magyaros; de az sem tartozik jobb verssei
 köre; gondolom azért, mert a világ és erdei
 fölötti elnevelés nem csak a székesü dal, hanem
 általában a dal körén felül, vagy kivül edek.

Az "Autumn" a nint én horká vestek, jól
 van fordítva, a viskaatja az eredeti szövege,
 hogy valamni horká viska Angol embernek
 meg nem mutathatom. Közlebb egy amerikai,
 bizonyos Richardson névű, papier ember esatargall
 itten, de én, a jelen körülmények közt, nem akar,
tam vele olgy fröcs visknyt füteni, hogy ert
egyebet nek megmutatnak. Minden esere kö,
szineset mellemglom a favardigal é nem es
időtölke, miféle versemel fordítani nem
fajnája. Végis elvirrom.

Kér székesültebb (ol) szé? - De hírem híri belöle
 a for székesültebb horká viska névű egyébüt
 is vidor székesültebb székesültebb székesültebb, de wig sem székesültebb,
székesültebb az, a székesültebb horká viska székesültebb nagyon

gemein.

Giovannara nem mondok semmit, míg a ve'
gét meg nem küldi. Ugy látom az eddigiek
ből, hogy az magyar akar lenni, de talán na'
gyon is. A hivatalos poza, a hej! — az ördög-
gyárt-csupor stb. kissé merev a phrasisok. No,
de mint egészét akarom bírálni.

Júne, Domokos, László, hogy minél
névess az ember, annál nehezebb ki elegitni. Még
csak pár évvel ezelőt sokkal jélibebt volt
iránta bírálatom, most is kémbelét járta.
Ien. Káuem irjon csak még afféle verset,
mint Kovácsban, mint a "Teadtad te vedde el"
a Hymnus, — megint megkikulünk; addig pedig
haragom jéléül fogadja baráti jöbbomat.

László: Keskenetre plántálta magát,
és így ő (K. bácsi) e hó végeig polyamodhaték
a termésharajki Cashedrae, melyre nem
kapunk embert. Lővőkörje november jó
letrésit, a Melvőszög körét és csokolja a
mégis gráfné ketekit.

Isten vele!

mindenkor barátja
Aranyos

